

ческа вода е основният аргумент в този процес. Тя е вече "свята" вода и затова лекува, така, както лекува, според народните вярвания, и другата сътворена "светена" вода./76/

Тук липсва конкретна проява на героичното, липсва подвигът като повод за идеализация, за изтькване на необикновени, свръхкачества на героя. Свръхестественото е обозначено като следствие от такава проява и именно поради нея. Това е в съответствие със съществуващата закономерност- най- силната проява на свръхестествените качества на героите тогава, когато са залавяни, ранявани, при гибелта им. Тези моменти са сюжетообразуващи ядра и акцент в семантиката на хайдушкия фолклор, утвърждаващи високия статус на хайдутина. Възпроизвеждането на този висок статус се осъществява чрез непрекъсната идеализация на образа му с определена степен на митологизирането му. Това е основен принцип и в отношението към конкретни исторически личности, чийто живот и дела се осмислят в съответствие със схващането за героично и чрез наследени митологични представи в регионалния вариант на фолклорната култура. Историческите факти заживяват своя "фолклорен" живот и информацията за тях се възпроизвежда чрез принципите на фолклорната история.

Значително влияние върху формирането на образната система в хайдушкия фолклор оказват новите изисквания към личността в новото реално историческо време. Знанието за тях се осмисля чрез тези изисквания в съчетание с наследените митологични представи. Това динамично единство е в основата на функцията на хайдушкия фолклор като вариант на местна фолклорна история.